

Budapest, 1903. június 23.–Budapest, 1972. december 26.

Munkáscsaládban született, apja szerszám-és géplakatos volt. Apja foglalkozását követve 1922-ben szabadult a Weiss Manfréd Acélműben. 1918-tól vett részt a munkásmozgalomban, 1922-től az illegális KMP tagja, belépett az MSZDP csepeli szervezetébe és a Magyarországi Vas-és Fémmunkások Szövetségébe. 1920-ban a KIMSZ csepeli sejt titkára. 1928-tól a Kivált Vasmunkások Országos Egyesülete vezetőségi tagja: feketelistára került, 1928-ban elbocsátották, a Ganz Villamossági Gyárban, majd a Telefongyárban dolgozott, 1936 végétől a kőbányai Kemény és Társa Szerszámgépgyárban idomszerész volt.. 1938-ban kéthónapi elzárásra ítélták haáborúellenes röplapok terjesztéséért. 1924-től 1944 őszéig a DeményiPál vezette kommunista párt munkájában vett részt. 1944 végén tagja a két munkáspárt által a Vörös Hadsereg fogadására alakított Tizenhármass Bizottság megszervezésében. 1945 után a Magyar Kommunista Párt csepeli szervezete vezetőségi tagja, 1946. augusztustól 1951. áprilisig az MKP/MDP Miskolc városi Pártbizottság első titkára. 1945-ben a Weiss Manfréd Művek üzemi bizottsági tagja. 1945 elején a Csepeli Nemzeti Bizottság, 1945-1946-ban a képviselőtestület tagja; 1949-től a Miskolci Népfrentbizottság elnöke. 1951. áprilistól 1963. júniusig a Kohó- és Gépipari Minisztérium osztályvezetője, 1967-ben a Szerszámgépipari Művek Igazgatósága főelőadójaként ment nyugdíjba. 1956. novemberben átigazolták az MSZMP-be. 1967 után elnöke volt a Hazafias Népfrent XXI. kerületi bizottságának. Az 1949. május 15-i országgyűlési választásokon a Magyar Függetlenségi Népfrent Borsod-Gömör-Zemplén-Abaúj választókerületi listáján képviselővé választották.